

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **M. O.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2021, č. j. KUOK 91431/2021, ve věci
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Spornou otázkou v posuzované věci bylo, jestli magistrát byl povinen vyzvat žalobce k podpisu odporu a teprve poté pokračovat v řízení o přestupku a jestli nepodepsaný odpor zrušil příkaz.
2. Žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „magistrát“) ze dne 25. 5. 2021, č. j. SMOL/123664/2021/OARMV/DPD/And. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že v obci Olomouc na ulici Hamerská u domu č. 19 ve směru jízdy k ulici Přerovská dne 22. 10. 2020 ve 12:43 hodin při řízení motorového vozidla tovární značky Audi, registrační značky X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem o silničním provozu

na 50 km/h. Žalobci byla v měřeném úseku silničním laserovým rychloměrem LaserCam4 naměřena na příjezdu rychlost 96 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla nejnižší skutečná rychlost vozidla 93 km/h. Žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 43 km/h.

3. Žalobce uvedeným jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „ZSP“) a spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 ZSP. Městský úřad žalobci uložil za přestupek pokutu ve výši 5 000 Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na šest měsíců a paušální náhradu nákladů správního řízení 1 000 Kč.
4. **Žalobce v žalobě** namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce podal odpor bez podpisu a správní orgány ho měly vyzvat k odstranění této vady podání, což neučinily. Nepodepsaný odpor sice zrušil příkaz, ale bez doplnění podpisu nemohl vést k samostatnému projednání věci. Žalovaný dospěl k závěru o zneužití práva žalobcem, avšak neodkázal na žádné jiné řízení, kde by se žalobce takového jednání dopustil. Chybějící podpis byl vadou podání, pro kterou nebylo možné pokračovat v řízení. Správní orgány rozhodly dvakrát v téže věci, protože příkaz nebyl podáním odporu bez podpisu zrušen.
5. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** zopakoval argumentaci z napadeného rozhodnutí. Obálka, ve které žalobce odpor zaslal, je nadepsána ručně tiskacím písmem a z uvedeného písma jsou zřejmé charakteristické vlastnosti rukopisu žalobce. Chybějící podpis na odporu by bránil zrušení příkazu pouze tehdy, pokud by vyvstaly pochybnosti, že podání učinil žalobce. Nebyly zde pochybnosti o tom, že žalobce myslel své podání „vážně“. Žalobce neoznámil po předvolání k ústnímu jednání magistrátu skutečnost, že považuje příkaz za pravomocný a že je zde překážka věci rozhodnuté. Žalobce se současně neřídil „pravomocným“ příkazem, protože neodevzdal řidičský průkaz do pěti pracovních dnů ode dne, kdy příkaz nabyl právní moci. Žalobce převzal příkaz dne 26. 11. 2020 a odpor podal na poště již dne 27. 11. 2020. Soud by měl přihlídnout k celkovému chování žalobce, nejen k jeho jednání konáním, ale i opomenutím, spočívajícím v odevzdání řidičského průkazu. Zmocněnec žalobce vystupoval aktivně a nelze uzavřít, že by mu správní řízení bylo na újmu. Naopak byly prověřeny řádně veškeré skutečnosti o spáchaném přestupku, což bylo pro žalobce výhodnější. Žalovaný považoval námitku nepodepsaného odporu, kterou žalobce uplatnil až v odvolání, za zneužití práva, které nepožívá právní ochrany a nevyvolává samo o sobě žádné procesní důsledky. Žalobce si námitku „nepodepsaného odporu“ schoval až do odvolacího řízení s vidinou dosažení zániku odpovědnosti za přestupek. Na možné spojení mezi žalobcem a jeho právním zástupcem ve věci již během správního řízení je možné poukázat na základě podobnosti v obsahu podání, která v obdobných věcech činí žalobcův právní zástupce. Žalobce jednal ve správním řízení tak, že považoval odpor za účinný a ve správním řízení využíval všech svých procesních práv. V případě pochybností o pravosti písma na uvedené obálce navrhl žalovaný znalecký posudek z oboru písmoznalectví k prokázání podání odporu žalobcem při srovnání všech písemností podaných žalobcem. Žalobce se podepsal do oznámení přestupku. K provedení znaleckého posudku poskytuje správní spis dostatek podkladů.
6. **Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

7. **Ze správního spisu** soud ověřil, že přestupek a totožnost žalobce zjistili policisté při měření a následném zastavení žalobce, který předložil doklad k vozidlu a doklad totožnosti. Žalobce oznámení přestupku podepsal. Podpis žalobce je shodný jako na plné moci, kterou přiložil k žalobě. Žalobce podal nepodepsaný odpor. Žalobce podal zásilku s odporem na poště v P., poblíž svého trvalého bydliště. Poté žalobce převzal předvolání a udělil plnou moc paní Š. V. k nahlížení do spisu a pořízení kopií. Zmocněnkyně nahlédla do spisu a pořídila z něj kopie dne 14. 5. 2020. Žalobce se z jednání nařízeného na 6. 1. 2020 omluvil. K projednání přestupku dne 2. 3. 2021 se žalobce nedostavil, ani se neomluvil.
8. Proti rozhodnutí o přestupku podal žalobce odvolání, v jehož doplnění uvedl, že on osobně žádný odpor proti příkazu ze dne 23. 12. 2020 nezaslal a ani žádný odpor nepodepsal. Proto je další řízení vadné. Odpor musí obsahovat podpis podle § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“). Magistrát se žalobcem jako s obviněným pokračoval v řízení a předvolal ho k ústnímu jednání, aniž by učinil kroky k odstranění podstatné vady odporu. Magistrát porušil zásadu *non bis in idem* a rozhodl dvakrát v téže věci. Příkaz nabyt právní moci dne 5. 12. 2020, protože proti němu nebyl podán odpor.
9. Soud zjistil ze správního spisu, že **městský úřad v rozhodnutí o přestupku** ze dne 25. 5. 2021 se k chybějícímu podpisu na odporu nevyjádřil. Ostatně, žalobce podání odporu ve správním řízení nezpochybnil.
10. **Žalovaný v napadeném rozhodnutí** popsal, že magistrát odpor shledal jako včasný a řádný, proto pokračoval v řízení. Absence podpisu na odporu představovala sice vadu podání k jejímuž odstranění měl být žalobce magistrátem vyzván podle § 37 odst. 3 správního řádu, nicméně v projednávané věci jsou přítomny zvláštní okolnosti, ze kterých je zjevné, že i nepodepsaný odpor byl skutečným projevem vůle žalobce, a proto k němu mohl magistrát přihlížet. Podle žalovaného mezi tyto okolnosti patří skutečnost, že podaný odpor obsahoval mimo podpis veškeré požadované osobní údaje žalobce a spisovou značku, ke které žalobce podání činil, tedy údaje, které mohl znát pouze žalobce. Příkaz byl adresován a doručen do vlastních rukou žalobce. Žalobce podal odpor ve lhůtě pro podání tohoto opravného prostředku. Pokud by žalobce odpor nepodal, nenamítal by to ani prostřednictvím svého zmocněnce, kterého zplnomocnil k nahlédnutí do spisu, ani při omluvě z ústního jednání, kterou zaslal magistrátu na základě předvolání. Obálky, ve kterých žalobce zasílal magistrátu svá podání, a to jak zpochybňovaný odpor, tak omluva z ústního jednání a doplnění odvolání, jsou nadepsány stejným typem písma. I bez odborných znalostí lze dospět k závěru, že je nadepisovala tatáž osoba. Uvedená podání sice byla předána k poštovní přepravě na různých pobočkách provozovatele poštovních služeb, avšak vždy v blízkosti bydliště žalobce. S ohledem na to lze hodnotit zpětné upozornění na nedostatek náležitostí podaného odporu až v odvolání jako předem propracovanou, účelovou procesní taktiku žalobce, zaměřenou na snahu vyhnout se zejména zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení všech motorových vozidel. Tento postup žalobce lze hodnotit jako snahu o zneužití práva.
11. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
12. Podpis je podstatnou náležitostí podání. Na odporu proti příkazu ze dne 23. 11. 2020 podpis chyběl. Každé podání správnímu orgánu musí podatel podepsat, aby byla zjevná jeho vůle úkon učinit. Povinnost podepsat podání stanoví výslovně § 37 odst. 2 poslední věta správního řádu.

13. Chybějící podpis je vadou podání a správní orgán je povinen tuto vadu odstranit postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu – správní orgán pomůže podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
14. Včasné podání odporu bez podpisu podatele je vadné podání, nevyvolá zamýšlené účinky (tj. zrušení příkazu podle § 150 odst. 3 správního řádu), a nemůže vést k pokračování v řízení a projednání věci.
15. V posuzovaném případě je však třeba vzít v úvahu další okolnosti věci a posoudit, zda se nejedná o procesní taktiku a zneužití práva, zejména pokud jde o opakované, systematické a/nebo úmyslné podávání nepodepsaných podání a uplatňování námitek až v žalobě.
16. Sám žalobce považoval podaný odpor za účinný, což vyplývá z toho, že po jeho podání dne 1. 12. 2020 jednal tak, že ho považoval za účinný – udělil dne 4. 12. 2020 plnou moc paní Š. V. z O., která 14. 5. 2020 nahlédla do spisu a pořídila z něj kopie. Žalobce se dne 4. 1. 2020 omlouval z nařízeného jednání a přebíral 10. 12. 2020 a 29. 1. 2021 předvolání a dne 7. 6. 2021 rozhodnutí o přestupku. Teprve až v doplnění odvolání žalobce změnil taktiku a náhle, překvapivě namítal, že odpor nepodal a nepodepsal, ačkoli byl odpor odeslán z Postřelmova a obálka byla popsána ručně písmem, které je shodné jako ruční písmo vyjádření žalobce na oznámení přestupku (kde uvedl, že „netušil, že je to v obci, bylo to mezi poli, tak to vypadalo, že je to mimo obec, navíc nedostal předloženo, kolik mu vůbec naměřili“).
17. Postavení žalobce se podáním odporu nezhoršilo, protože magistrát mu v příkazu i v rozhodnutí o přestupku ze dne 25. 5. 2021 uložil shodný trest (pokutu 5 000 Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na šest měsíců) v souladu s § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „ZOP“), podle kterého „pokud byl proti příkazu podán odpor, nelze obviněnému v řízení uložit jiný druh správního trestu s výjimkou napomenutí nebo vyšší výměry správního trestu, než mu byly uloženy příkazem; to neplatí, pokud správní orgán v řízení změnil právní kvalifikaci skutku.“
18. Procesní taktika, spočívající v podání nepodepsaného odporu, aktivní účasti ve správním řízení a vznesení námítky vady odporu a správního řízení je soudu známa u advokáta Mgr. Emila Flegela z rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 56 A 22/2021-25, podle kterého tento advokát užil zcela shodné procesní taktiky, a dále z rozsudku NSS č. j. 1 As 161/2021-29, zejména bod 20.
19. Ke shodným závěrům o procesní taktice spočívající v podání nepodepsaného odporu a uplatnění námítky vady odporu a postupu správního orgánu dospěl NSS v rozsudku č. j. 4 As 113/2018-39. NSS dospěl k závěru, že podpis na listinném podání je podstatnou náležitostí podání. Chybějící podpis na podání je vadou, pro kterou nelze pokračovat v řízení (§ 37 odst. 2 správního řádu). Chyběl-li podpis na odporu a nebyla-li tato vada přes výzvu odstraněna, odpor nevyvolal žádné právní účinky a příkaz o uložení napomenutí nebo pokuty nabyl právní moci. Avšak podává-li stejná osoba jako účastník či jako zmocněnec opakovaně listinná podání bez podpisu, není procesní chybou, pokud správní orgán nepostupuje podle § 37 odst. 3 správního řádu a osobu nevyzve k odstranění nedostatku podání. Stejně závěry platí i pro osoby nějakým způsobem spojené s osobami tyto obstrukční taktiky využívajícími. Takovéto podání je v těchto výjimečných případech zneužitím práva, nepožívá právní ochrany a nevyvolá samo o sobě žádné procesní důsledky. Správní orgán na ně nemusí nijak procesně reagovat.

20. V posuzované věci šlo právě o takový případ. Správní orgány nebyly povinny reagovat na nepodepsaný odpor žalobce a v souladu se zákonem a citovanou judikaturou pokračovaly v řízení o přestupku. Žalobce se tohoto řízení aktivně účastnil, využíval svých procesních práv a k chybějícímu podpisu na odporu nic v celém správním řízení nenamítal. Žalobce věrohodně nevysvětlil, proč si na chybějící podpis na odporu „vzpomněl“ pozdě a proč tuto námitku vznesl až v doplnění odvolání a ani netvrdil, jak byla pokračováním v řízení dotčena jeho veřejná subjektivní práva nebo jak napadené rozhodnutí negativně zasáhlo do jeho právní sféry. Žalobce až do podání doplnění odvolání nenamítal, že by odpor nepodal, naopak jednal tak, že ho podal. Žalobce tedy zamýšlel jeho podáním vyvolat právní účinky, které nastaly. Žalobce s příkazem nesouhlasil, proto odpor podal, což potvrdil i udělením plné moci k nahlížení do spisu a zasláním omluvy z jednání o přestupku. Správní orgány vyhodnotily podaný odpor ve prospěch žalobce a nezkrátily ho nijak na jeho právech.
21. Soud neprovedl důkaz znaleckým posudkem ke zjištění, zda podpis žalobce na oznámení přestupku a dalších listinách ve správním a soudním spise je shodný, protože tento důkaz byl nadbytečný s ohledem na shora uvedenou argumentaci a také vzhledem k tomu, že žalobce nenamítal, že by ve správním řízení nečinil ostatní jednání a že by někdo zneužil jeho identitu.
22. Závěrem soud shrnuje, že žalobní námitky byly nedůvodné. Chybějící podpis na odporu nepředstavoval překážku pro vedení dalšího řízení o přestupku, žalobce svou vůli jasně vyjádřil, v dalším správním řízení ji nepopřel, aktivně zde vystupoval a námitku vady odporu uplatnil až v doplnění odvolání, což soud vyhodnotil jako obstrukční taktiku, která podle konstantní judikatury nepoživá soudní ochrany. Soud neshledal v postupech magistrátu a žalovaného namítané vady a napadené rozhodnutí shledal jako souladné se zákonem. Správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se zákonem, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Proto soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. dubna 2023

Martina Radkova v. r.
samosoudkyně

